

Kuran Ayetlerine Anlam Vermede Keyfilik – 3

GEREKÇESİZ OLARAK KELİMELERİN ANLAMINI DEĞİŞTİRME!

Bir kelimenin anlamını değiştirme işlemi; ya kökleri farklı kelimeleri aynıymış gibi göstererek yapılmaktadır ya da bir kavrama Kur'an mantığı ile düşünüldüğünde asla karşılık olamayacak yaklaşımlar ile manalar verilerek yapılmaktadır. Bütün dillerde kök ya da mastar kelimelerden yeni kelimeler üretilir. Üretilen bu kelimelerin karakteristiği kök kelimedenden farklı olmaz. Yani kök anlamı ile anlam bağıni koparmaz. Eğer bir fark söz konusuysa zaman içinde o kavramın asıl anlamının unutulup başkalaştığına hükmedilebilir. **Kur'an kelimeleri bu çerçevede zaman içinde anlamının bozulması söz konusu edilemeyecek bir yapıya sahiptir.** Eğer böyle bir ön kabul ile yola çıkılmadığı takdirde, zaman içinde Kur'an kavramlarının da başkalaşması kabul edilmiş olur ki böylelikle Allah'ın kelimelerine ve kitabına insanların anlayışlarının yön vermesi meşru hale getirilmiş olur.

Günümüzde en sık karşılaşılan durum, anlama sürecinde kişilerin herhangi bir delil ortaya koymadan ve herhangi bir ilkeye yaslanmadan; “Ben böyle anlıyorum!” şeklindeki yaklaşımlarıdır. Allah'ın bir öyle bir böyle şeklinde başka başka anlaşılabilir bir kitap indirdiğini varsaymak, O'na aleni olarak bir eksiklik ithaf etmektir. Dolayısıyla, güncel ya da tarihteki Arapça edebiyat anlayışı ve başı-ortası-sonu olan metinlere göre düzenlenmiş gramer anlayışı Kur'an üzerinde belirleyici olmamalıdır. Zira insanlar muhataplarına durumunu ifade etmek için; çeşitli konuşma ve yazım sanatları ile ya gizlenerek ya afişe ederek ya başka bir şeyi çağrıştırarak ya da herhangi bir başka amaçla dili eğip bükebilirler. Oysa başı-ortası-sonu olmayan ve gerçeğin ta kendisi olan kitabın sahibinin (haşa); muhatap aldıklarından çekinmesi, ...mış gibi yapması, kullarını şaşırtması, onlara tuzak kurmaya yönelik bir söylemi söz konusu dahi edilemez. Allah kitabını kolaylaştırdığını belirtmiştir. Kur'an'ın her kelimesinin her harfinin gerçeğin ta kendisi oluşu; O'nun kelimeleri üzerinde hiç ama hiç kimsenin bir tasarrufta bulunamayacağını, eksiltme ya da ilave yapamayacağını göstergesidir.

Ancak tarih boyunca bu gerçeklik uygulanabilmiş midir?

Uygulanamamış olmalıdır ki hali hazırda sayısız mücmel mesele mevcuttur. Hangi meselelerin anlaşılammış olduğunu ve Müslümanların O'nu anlamak için çaba sarf edip etmediğini okuyucuların yorumlarına bırakıyoruz. **Allah'ın açık, açıklanmış ve musaddik olan kitabının; milyonlarca ilahiyatçı ve din bilgininin elinde kapalı, anlaşılammayan sayısız mücmel meselelerin kaynağı yapıldığı ve müktesebatın bir tartışmalar çöplüğü haline nasıl getirilmiş olduğu da okuyucuların yorumuna aittir.**

Bu bölümde vahye ait kelimelerin anlamlarının nasıl değiştirilmiş olduğuna dair sadece birkaç örnek verilecektir. Bu örnekler geniş tahlillere elbette muhtaçtır. Ancak çalışmamız sadece konuya bakış sağlayacak birkaç çarpıcı örneğe dikkat

çekmekle sınırlı kalacaktır. Maalesef bu örneklerin çoğaltılabileceğini söylemeden de geçemeyeceğiz.

Söz konusu örneklerin bunlarla sınırlı kalmamasının yegâne gerekçesinin, Kur'an ayetleri ile kıssalar hakkında oluşmuş ve artık kemikleşmiş (şabloncu) yaklaşımlar olduğunu rahatlıkla söyleyebiliriz. **Bin yıldır aynı sonucu alacağını bile bile aynı deneyi yapan bir ilahiyat ve geleneksel ulema camiasının Kur'an'ın anlamlarına yön verdiği bir kült, adeta aşılamaz şekilde önümüzde durmaktadır.** Gelmiş geçmiş milyonlarca ulema, ilahiyatçı, din görevlisi; Allah tarafından başkasına kul olunmasın denilerek açıklanmış bir kitap olan Kur'an'ı, mücmel meseleler yığını olmaktan kurtaramamıştır. Böyle olunca da açıktan söylenemese de sorun sanki Kur'an'daymış gibi bir davranış gelişmiş ve insanlar; sorunlarının Kur'an tarafından değil de ancak aracı açıklayıcıların geliştirdiği müktesebat tarafından çözülebileceği beklentisine sokulmuştur. **Bugün gelinen noktada Kur'an'a inananlar arasında bile “Kur'an her şeyin çözümü için yeter!” demek bir dışlanma gerekçesi haline getirilmiştir...** Kur'an ile her şeyini Yüce Allah'ın belirlediği O muazzez din; asırlardır siyaset ve/veya grupların menfaat ilişkileri ile şekillenmiş, Cami kürsüleri insanların Kur'an ile hidayet edildiği yerler olmaktan çıkarılarak adeta din ürünleri satan AVM'lere^[1] dönüştürülmüştür. Hemen her fırsatta Kur'an'ın içeriği araştırmak ve herkes O'na kendi biçtiği elbiseyi giydirmeye çalışmaktadır.^[2]

Kim ne derse desin; din konularında kendilerini yeterli ve yetkili görenler, toplumları oyalamakta, insanlığa Allah'ın indirdiği kitaptan sadra şifa olacak çözümler sunamamakta ve neredeyse hiçbir konuda insanlığı, Allah'ın dinine ikna edememektedirler. Bu kendini öne çıkaranların saplantıları, hitap ettikleri toplumlarda güvensizlik oluşturmakta ve insanlığın sağlam bilgiler etrafında buluşmasına engel olmaktadır. Böylesi bir geçimlik yolu elbette ki ağır bir sorumluluktur!..

Bu minval üzere aşağıdaki örnekleri ilgilenenlerin değerlendirmelerine sunuyoruz...

1.1. KADIN KELİMESİ

Kur'an'da; 89 yerde, gelmiş geçmiş hemen tüm ulema tarafından **kadın** olarak anlamlandırılan ibareler ve bir de Nisa (Kadın) Suresi vardır. Ancak önemli bir detay her nasılsa göz ardı edilmektedir. Kadın olarak anlam verilen kelimelere yakından bakıldığında çok önemli bir fark göze çarpacaktır. Bu fark şudur;

- Anlam olarak **KADIN** karşılığı verilen kelimelerin 59'unun kök harfleri n+s+v (ن س و) olan **NİSA** نِسَاء^[3]
- Anlam olarak **KADIN** karşılığı verilen kelimelerin 30'unun kök harfleri ise e+n+s (أ ن ث) olan **UNSA** اُنْثَى

Bu farkın fark olarak değerlendirilmemesi, daha da önemlisi sözlüklerde bu kavramların bilinen karşılıklarının ayetlere anlam verme aşamasında farklı olmadıklarına yönelik

*Bakara 106. ayeti şu şekilde de okunmuştur: مَا نُنسَخْ مِنْ آيَةٍ أَوْ نُنسِهَا نَأْتِ بِخَيْرٍ مِنْهَا أَوْ مِثْلَهَا Biz bir ayetten her neyi nesh eder veya **geciktirirsek**, ondan daha hayırlısını yahut mislini getiririz (2/Bakara 106), yani, ertelersek. Bu ya onu unutturmak ya da hükmünü iptal etmek şeklinde olur.*

مُنْسًا kelimesi, bir şeyin kendisiylegeriye itildiği değnektir; Allah buyurur ki: *يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَأْكُلْ أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبُزْءِ* Yalnız bir güve böceği yere dayandığı **değneğini** yiyordu (34/Sebe 14).

مُنْسًا kelimesi, içilmesi geciktiğinden katılaşıp su ilave edilerek inceltilen süt, demektir.[5]

Aynı zamanda Kur'an'da dördüncü surenin adı olan NİSA kelimesinin tam karşılığı KADIN / KIZ olmaktadır. Hem sözlük anlamları hem de Kur'an'daki kullanımları bu anlamı pekiştirmektedir.

1.1.2. UNSA أَنْثَى

Kök harfleri e+n+s (أ ن ث) olan **UNSA** أَنْثَى kelimesi ise Kur'an'da 30 yerde^[6] geçer. Anlamları ile ilgili olarak ilginç bir şekilde, Müfredat olarak bilinen sözlükte, kavramın varit olan anlamlarına yönelik açıklama yer almamıştır. Kur'an Kavramları ile ilgili meşhur olan bir sözlükte bu iki kavramı da sadece *kadın* ve *dış* anlamına yönelten açıklamaların olması ilginçtir. Oysa ki ayetlere yakından bakıldığında *unsa* أَنْثَى kavramının son derece temel konuları ilgilendiren kritik ayetlerde konumlanmış olduğu görülecektir. Kavramın iki ayrı Kur'an sözlüğünde yer alan karşılıkları aşağıdaki gibidir.

كَاذِبَةٌ Kadın kelimesi, erkeğin karşıtıdır. Asıl itibariyle ayırımları cinsel organlarına göre yapılmaktadır. *وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنْثَى* Erkek veya kadından her kim inanarak salih amel işlerse.. (4/Nisa 124). Kadınlar, tüm canlılarda, erkeklerden zayıf olduğundan, kendisinde zayıflık bir ölçü haline gelmiştir. Onun için işi zayıf olana kadın denmiştir. Bu anlam itibariyle *أَنْثَى* denmiştir ki ham demir demektir.

أَنْثَى de yumuşak toprak demektir ve kadınlardaki yumuşaklıkasas alınarak böyle denmiştir. Çok verimli oluşu, kadınlara benzetilerekde böyle denmiş olabilir *أَنْثَى* özgür ve doğurgan toprak, denmesi de bundandır.

Bazı şeylerde kelimenin hükmü erkeğe benzetildiğinden, onların hükümleri de müzekker kabul edildiği gibi, bazı kelimelerin hükümleri de kadına benzetilip hükümleri de müennes kabul edilmiştir. İşte, *أَنْثَى*, *أَنْثَى*, *أَنْثَى* bunlardandır. Sözelimi, testislere, bu adın verilmesi, *أَنْثَى* iki kadın kelimesinin dışı kabul edilmiş olmasındandır.

Yüce Allah'ın: *إِنَّ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا إِنَّا* Onlar (müşrikler) O 'nu (Allah 'ı) bırakıp birtakım dışılardan başkasına çağırıyorlar (4/Nisa 117) sözünde bazı müfessirler, kelimenin sözlük anlamını esas alıp derler ki: Çünkü: Mabutlarının adları: *لَاتُ وَالْعُزَّى* Lat, Uzza ve üçüncüsü Menat (53/Necm 19-20) ayetinde görüldüğü gibi, müennesti, demişlerdir.

Bir kısmı böyle derken, onların bir kısmı ise -bu yaklaşım daha doğrudur- mananın hükmünü esas almış ve: *أَنْثَى* yumuşak adı verilmiştir. Bu nedenle yumuşak demire de *أَنْثَى* denmektedir. Varlıklar, birbirlerine göre üç grupta toplandığından bu anlam uygun düşmektedir. Şöyle ki:

Bir: *أَنْثَى* hiç *أَنْثَى* olmayan. Bu sadece Aziz ve Celil olan Yüce Yaratıcıdır.

İki: Sadece munfail olup fail olmayan. Bunlar da cansız varlıklardır.

Üç: Bir açıdan munfail, bir açıdan da fail olanlar. Bunlar da melekler, insanlar ve cinler gibi varlıklardır.

Bir açıdan Allah'a karşı münfail konumunda olan bu varlıklar, yaptıklarına karşı ise, fail konumundadırlar. Onların mabutları, munfail olup fail olmayan cansızlar cümlesinden, oldukları için, Yüce Allah onları دِشِيلَر diye adlandırmış, böylece onları delil yönünden susturmuş ve onların, akılla hareket etmeyen, duymayan, görmeyen hatta hiçbir şekilde bir şey yapmayan varlıkların tanrı olduğuna ilişkin inançlarında ne kadar cahil olduklarına dikkatlerini çekmiştir.

Hz. İbrahim'in (a.s): يَا أَبَتِ لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا يَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ وَلَا يُغْنِي عَنْكَ شَيْئًا Babacığım, duymayan, görmeyen ve sana hiçbir faydası olmayan şeylere ne diye ibadet ediyorsun? (19/Meryem 42) sözü de bu bağlamdadır.

Yüce Allah 'ın: رَجَعُوا إِلَى الْمَلَائِكَةِ الَّتِي هُمْ عِبَادُ الرَّحْمَنِ إِنَّا نَا Rahmanın kulları olan melekleri dişiler yaptılar (43/Zuhruf 19) sözü ise, melekler, Allah'ın kızlarıdır, diyenlerin inançlarına göre söylenmiştir.[7]

Yumuşak, yumuşak olmak; Dişi doğurmak, Dişil yapmak, dişilik işareti koymak, dişi kabul etmek, dişi gibi davranmak, dişileşmek; Dişiye benzemek, her türlü davranış ve konuşmalarında kadınmış gibi hareket etmek; Hünsa olmak; Dişi, kadın; İki testis; Hünsa, kadınlaşmış erkek. Yumuşak demir. Kesmeyen / demiri yumuşak kılıç; Dişilik alametleri, Devamlı dişi doğuran; Dişi, dişil, dişileşen; Hünsa, kadın gibi.[8]

Ele almış olduğumuz ve tümüne kadın/dişi/kız olarak anlam verilen, aynı zamanda bir surenin de adı olan Nisa ve Unsa kavramlarının bu tahlilinin tefsir ve meal müellifleri tarafından bilinmiyor olması elbette düşünülemez. Ancak fiili duruma bakılarak birçok mücmel meselenin altında; kavramların anlamlarının, olmadık şekilde değiştirilmesinin yattığı rahatlıkla iddia edilebilir. Bu yazıda amacımız sorunlu ibarelere sadece işaret etmektir. Bu değişikliklerin ayetler ve/veya meseleler üzerindeki etkileri, başka ve çok daha kapsamlı çalışmaların konusudur.

Bu çalışmada sadece kavramların geçtiği bazı ayetler üzerinde birkaç tespit ile maksadın hasıl olacağı düşünülmektedir konu daha fazla genişletilmeyecektir.

1.1.2.1. “Unsa” Kavramının Kısas ayeti üzerindeki yansıması;

Aşağıdaki ayet, kısas ile ilgili olarak bilinen ve halâ anlaşılmayı bekleyen ayetlerden biridir.

Bakara 2/178

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقُصَاصُ فِي الْقَتْلِ ۚ الْحُرُّ بِالْحُرِّ وَالْعَبْدُ بِالْعَبْدِ ۚ وَالْأُنثَىٰ بِالْأُنثَىٰ ۚ فَمَنْ عُفِيَ لَهُ مِنْ أَخِيهِ شَيْءٌ فَاتِّبَاعٌ بِالْمَعْرُوفِ وَأَدَاءٌ إِلَيْهِ بِإِحْسَانٍ ۚ ذَلِكَ تَخْفِيفٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَرَحْمَةٌ ۚ فَمَنِ اعْتَدَىٰ بَعْدَ ذَلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ

*Ey iman edenler! Öldürülenler hakkında size kısas farz kılındı. Hüre karşı hür, köleye karşı köle, **kadına karşı kadın** kısas edilir. Ancak öldüren kimse, kardeşi (öldürülenin vârisi, velisi) tarafından affedilirse, aklın ve dinin gereklerine uygun yol izlemek ve güzellekle diyet ödemek gerekir. Bu, Rabbinizden bir hafifletme ve rahmettir. Bundan sonra tecavüzde bulunana elem dolu bir azap vardır. (DİB Meali)*

Yukarıdaki ayette iki kez e+n+s kökünden türeyen (وَالْأُنثَىٰ بِالْأُنثَىٰ) **ünsa** kelimesi geçmektedir. Bu ayet, kısas konusunda neden kadına karşı kadının özellikle sayıldığı hakkında kafa karıştıran mücmel (anlaşılması müşkül, çözümsüz) bir ayettir. Zira kadının katilinin erkek, erkeğin katilinin kadın olabileceği aşıkardır. Bu durumda erkek katil, kadın makdül olursa; katil olan erkeğin değil de erkeğin tarafından bir kadının mı kısas edilmesi söz konusu edilecektir? Kaldı ki ayette öncesinde sayılan hür olma ve esir olma, her iki cinsi de kapsayan durum belirtir sıfatlardır... Oysa *unsa* kelimesinin sözlük manaları arasında *erkeğin testisleri* anlamı da vardır. Kadın olamayacağı her yönüyle açık olan kelime, eğer erkeğin testisleri olarak anlaşılmış olsa ayetin mücmelliği ortadan kalkacaktır...

Ancak her nedense tarih boyunca bu ayette geçen kavram kadın olarak anlaşılmış ve bu anlam üzerinden fıkıh bina edilmiştir. Aynı zamanda da bazı görüş sahipleri tarafından nesh edilmiş ve hükümsüz bir ayet olarak değerlendirilmiştir.

Bu anlayışın insanlığın en acı sosyal yarası olan köleliğe nasıl zemin hazırladığı üzerinde hiç durulmamıştır. Böylelikle hadım edilmiş köleleri tarih boyunca aile namuslarını koruma adına tüm milletler gibi Müslümanlar da ziyadesiyle kullanmışlardır. En büyük hadım etme merkezi olarak göze çarpan Mısır'da, Afrikalı çocukların nasıl ustaca hadım edilerek köleleştirildiği bilinmektedir. Müslümanların hâkim olduğu ve bilinen çeşitli beldelerde bu eylemin yaygın bir kazanç kapısı haline getirilmiş olması da sır değildir. **Zira tarih boyunca zenginler ve saray erkanları tarafından talep gören hadım köleler hiç eksik olmamıştır.**

Eğer ayet; “Bir kelimenin kökünün farklılığı onun anlamının da farklılığına delalet eder!” kuralı gereği, söz konusu kavramın anlamları arasında yer alan erkeğin erkekliği ve bunun yok edilmesi şekilde anlaşılmış olsa, hadımlaştırma merkezlerinin Müslümanlar tarafından bir an bile yaşatılmaması ve bu uygulamayı yapanların da aynı şekilde kısas edilmeleri gerekirdi. Ancak ne hazindir ki Arapçası onca kuvvetli eski ulema ve onların güncel takipçileri böyle bir anlayış yerine ayeti mücmel kılıp anlamsızlaştırmayı tercih etmiştir. Hatta çoğunluk ulema, bununla da yetinmeyip çeşitli ayetlerde bahsi geçen “köle azat etme” hükmüne binaen köleliği meşruiyet dairesinde saymaktan da geri kalmamıştır...

Bir insanın hadım edilerek köleleştirilmesine karşı Kur'an'dan bir cezai hüküm çıkarılmamış olması dikkat çekici değil midir?

1.1.2.2. “Unsa” Kavramının Miras ayetleri üzerindeki yansıması;

Miras ayetleri de bu bağlamda sorunlu ayetler arasındadır;

Nisa 4/11

نِسَاءً فَوْقَ اثْنَتَيْنِ فَلَهُنَّ ثُلَاثَا مَا تَرَكَ وَإِنْ كَانَتْ وَاحِدَةً فَلَهَا النِّصْفُ الْإِثْنَيْنِ فَإِنْ كُنَّ يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ لِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثَىٰ لَهُ لَكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا السُّدُسُ مِمَّا تَرَكَ إِنْ كَانَ لَهُ وَلَدٌ فَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ وَلَدٌ وَوَرِثَهُ أَبَوَاهُ فَلِأُمِّهِ الثُّلُثُ فَإِنْ كَانَ لَهُ إِخْوَةٌ فَلِأُمِّهِ السُّدُسُ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصِي بِهَا أَوْ دَيْنٍ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ لَا تَدْرُونَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ لَكُمْ نَفْعًا فَرِيضَةٌ مِنَ اللَّهِ إِنْ اللَّهُ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا

Allah, size, çocuklarınız (ın alacağı miras) hakkında, erkeğe iki dişinin payı kadarını emreder. (Çocuklar sadece) ikiden fazla kız iseler, (ölenin geriye) bıraktığının üçte ikisi onlarındır. Eğer kız bir ise (mirasın) yarısı onundur. Ölenin çocuğu varsa, geriye bıraktığı maldan, ana babasından her birinin altıda bir hissesi vardır. Eğer çocuğu yok da (yalnız) ana babası ona varis oluyorsa, anasına üçte bir düşer. Eğer kardeşleri varsa, anasının hissesi altıda birdir. (Bu paylaştırma, ölenin) yapacağı vasiyetten ya da borcundan sonradır. Babalarınız ve oğullarınızdan, hangisinin size daha faydalı olduğunu bilemezsiniz. Bunlar, Allah tarafından farz kılınmıştır. Şüphesiz Allah, hakkıyla bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (DİB Meali)

Yukarıdaki ayette iki farklı kökten gelen (n+s+e) Nisa ve (e+n+s) Unsa kelimeleri bir arada ve yan yana kullanılmıştır... Miras ile ilgili başka ayetler de mevcut olmakla beraber bu ayet, her insanı yakından ilgilendiren ve Allah'ın en kesin şekilde sayısal olarak hudutlarını çizdiği miras konusunun bel kemiği olan bir ayettir.

Aslında matematiksel bir çözümleme olarak bildirilmiş olması ve herkesi ilgilendiren bir boyutu olmasından dolayı miras ayetlerinin, hiçbir sorun olmaksızın rahatlıkla ve tüm farklı ihtimalleri sorunsuz şekilde çözüyor olması gerekir. Aksi halde ayetler sağlam bir matematiği yansıtmadığı için, (haşa) Allah'ın bazı durumları boşlukta bıraktığını düşünmek gerekecektir ki böylesi bir durum muhaldir. Ancak maalesef, İslam'da miras konusu, halen bir türlü tam olarak çözümlenememiş tartışmalı alanları olan konulardandır. Dede yetimi, avliyye, kelale gibi başlıklar feraiz konusunun, uygulamada ancak matematiksel düzeltmeler ve yorumlar ile çözümlenebilen başlıklarındandır.

Oysa Allah'ın kelamının, Allah'ın; yarattığı akıllı varlıkların tümünün, tüm problemlerini çözmesi beklenir. Aksi düşünülemez!

Ancak muhteris insanoğlu, tıpkı bu ve diğer birçok meselede olduğu gibi, taassubu ile en sıradan konuları dahi karmaşık ve içinden çıkılmaz hale getirmiş ve getirmeye devam etmektedir...

Köleliğe bakış ve köleliği normalleştirme...

Halen, Nisa 4/11 ayeti vd miras ayetlerinden çıkarımlar yapan İslam Fıkıhı, karşı karşıya kalınabilecek tüm miras bölüşüm ihtimallerini çözüme kavuşturamamaktadır. **Mirası sayısal olarak detaylı açıklayan hemen ardından da bu hudutları aşmayı “Allah’a ve Resulüne başkaldırma...”[9]olarak tanımlayan Allah'ın; yarattığı her insanın her**

durumuna (haşa) çözüm getirememesi tuhaf değil midir? Özellikle bir sonraki başlık altında ele alınacak fiziksel bir oluşum olan Hermafrodit (çift cinsiyetlilik) ve tıp literatüründe tarif edilmiş, doğuştan anomali içeren çeşitli cinsel sorunları yaşayan gerçek kişilerin istisnai de olsa varlığı ortadayken, bunların durumlarının miras hukukuna yansımamış olması düşünülebilir mi?

Şu bir gerçektir ki fıkıh literatürü, sorunlu konulara çeşitli şekilde yanıtlar bulmaya çalışmıştır. Ancak bunların kaynağı çoğunlukla Kur'an ayetleri değildir!.. Örneğin, tıbbi terminolojideki adı Kastrasyon olan erkekliğin giderilmesi (iğdiş etme) operasyonunun seyrek de olsa Osmanlı Tıbbında nasıl yapılacağı konusu yer alır.^[10] Yani konu tıbben de bilinmekte, ölüm oranı yüksek bu tür operasyonların nasıl gerçekleştirilmesi gerektiği üzerine yazılar yazılmaktadır.

Osmanlı saraylarında kullanılan hadımlar esir tüccarları aracılığı ile değişik merkezlerden sağlanıyordu. Bu merkezler Kuzey-Orta Afrika, Sudan, Mısır, Horasan civarları idi. Bu ticaret çok kazançlı ve gizli bir işti. Kastre edilecek oğlanların toplanması, belli merkezlerde operasyonlara tabi tutulmaları ve yaşayanların tüccarlar aracılığı ile satılmaları oldukça gizli kalmıştır. Bilinen bir şey varsa, sadece Sudan'da senede ortalama 35.000 küçük Afrika1ı kastre ediliyor ve bunlardan yalnız 3800 tanesi yaşıyordu: Osmanlılarda hadım ticaretine mani olmak ve saraylardaki nüfuslarını kötüye kullanan hadımağalarının idari üstünlüklerine son vermek için en önemli adımı sultan II. Ahmet zamanında sadrazam olan Damat Ali Paşa atmıştır. Damat Ali Paşa 1715 de (H. 1127) de Mısır valisine ve kadısına bir emirname göndererek "Sarayı saltanatı tavaşi namına havâşî'den kurtarmak için tavâşi yapmak adetini yasaklamıştır. Fakat kendisi bir müddet sonra şehit olduğundan hüküm tatbik edilmemiş bu usûl saltanatın kaldırılmasına kadar azalmış olmakla beraber devam etmiştir.**[11]**

Müslümanların dünyasında, belli merkezlerde açık olarak yapılan bu işlemin yasaklanması Hz. Muhammed'in "Hadımlıktan nehy"^[12] ve "Tavaşilikten nehiy"^[13] hadisine dayandırılır. Yanı sıra Nisa 4/119 ayetinin "...Allah'ın yarattığını değiştirecekler..." bölümü, birçok ulema tarafından erkekliğin giderilmesi olarak yorumlanmıştır. Ancak bunun "şeytanın yönlendirmesi ile kişinin kendi tercihi" olarak dönüşümü ve Lut kavminin yaptıkları şeklinde anlaşılması, **bu sorunu, hadım edenleri değil de hadım edilenleri suçlayarak ve/veya durumları araçsallaştırılarak, mesele daha da içinden çıkılmaz hale getirmiştir.**

Tarihçilere göre insanların hadım edilmesinin bilinen tarihi MÖ 4000'lere kadar uzanır. Tarih bilgilerine göre Resulullah döneminde ve sonrasında konuya şiddetle karşı olunması yanı sıra Fıkıhçı ve Tarihçilerimizin de konuya şeklen karşı olmalarına rağmen, İslam devletlerinde Emevilerden itibaren konuya şaşı bakılmış, sonrasında ise tüm İslam devletlerinde özellikle saraylar ve varlıklılar için hadım edilmiş köle ticareti yerleşmiştir. Tarih sürecinde eski Roma döneminde Sinop, Trabzon, Fransa'da Verdun, Mısır'da Asuan, Orta Asyada Semerkant ve Buhara'da kısırlaştırma merkezlerinin varlığı

bilinmektedir. Osmanlı döneminde ise İstanbul Fatih’de ki “Kadınlar Pazarı” olarak bilinen semt bu işin bir tür borsası olmuştur.

800’lü yıllardan itibaren Yemen üzerinden geçen bir köle yolu da oluşacaktı. Ziyâdî Hanedanlığı’nın kurduğu bu sistemde Hint köleler, Doğu Afrika limanlarından getirilen Bantu köleler ve Zeyla’da toplanan Habeş, Somalili köleler Aden’e getiriliyor, buradan büyük bir siyahî köle pazarına sahip olan Zebîd şehrine aktarılıyorlardı. Kölelerin büyük bir bölümü buradan Mısır ve Irak bölgesine gönderiliyordu. İçlerinden seçilen en güzel görünümlü ve yeteneklileri ise, en seçkin köle eğitim merkezi olan Medine’ye gönderiliyorlardı. Medine’de Arapça dili, diksiyon, görgü kuralları ve şehre has sıkı bir şarkı tekniği eğitime tabi tutulduktan sonra fahiş fiyatlarla Bağdat ve Kurtuba gibi metropol şehirlerin saray çevrelerine satılıyorlardı. (158)[14]

Bu bilgi; İslam’ın, saltanat ve siyasal süreçlere payanda yapıldığı dönemlerde köleliğin hem de İslam’ın kalbinde nasıl yer ettirildiğinin sarıh bir göstergesidir... **Günümüz meal ve tefsir yapımcılarının halâ bu etkilerin dışına çıkıp, Kur’an ayetlerini bir dava konusu yapamayışlarının altında, söz konusu siyasal süreçlerin oluşturduğu kurumsallık yatmaktadır...**

1.1.2.3. “Unsa” Kavramının “Kız çocuklarını diri diri toprağa gömme” konusunda ki yansımaları;

Aşağıdaki ayet ise Arap toplumunda cahiliye döneminde kız çocuklarının diri diri toprağa gömülmesinin delili olarak sunulur. Bu paralelde birçok hikâye ile de konu pekiştirilir.

Nahl 16/58

وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُم بِالْأُنثَىٰ ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ

Onlardan biri, kız ile müjdelendiği zaman içi öfke ile dolarak yüzü simsiyah kesilir! (DİB Meali)

İslam tarihi kültüründe, kadının Arap toplumunda değeri olmadığı konusunda birçok anlatım mevcuttur. Tarih boyunca Yahudi, Roma ve eski Yunan kültürlerinde, kadının; değerli, sözü dinlenir, hukuki hakları olan ve bu hakları takip eden bir varlık olduğuna dair uygulamalar yoktur. Oysa Araplar arasında İslamdan önce isimleri annelerine atfedilmiş kabilelerin varlığı söz konusudur. Diğer yandan Orta Krallık döneminde eski Mısır’da, kuzey doğu Afrika’da yaşayan Tuaregler’de anaerkil yapılar dikkat çeker.

Nahl 16/58 ayetinin arka planında empoze edilen tefsir görüşleri; cahiliye döneminde babaların tüm kız çocuklarından memnun olmadığı ve utancına yenik düşenlerin onları diri diri toprağa gömdüğüne dairdir. Bu örneklik hep bir cahiliye dönemi algısı anlayışı olarak pompalanır. İlginç olansa 16/58 ayetinde geçen ve kız çocuğu olarak anlamlandırılan kavramın (الْأُنثَى) unsa kelimesi olmasıdır!..

Oysa kelimenin sözlük karşılığı ve halk arasındaki kullanımı, doğuştan var olan fiziki bir cinsiyet problemini belirtmek içindir...

Bu konu ile ilgili detayları da başka çalışmalara bırakarak cinsiyet sorunları ile ilgili kısa bir bilgiyi aktarmakla yetinelim...

Aşağıdaki bulgular; fiziksel bir oluşum olan Hermafrodit^[15](çift cinsiyetlilik) ve tıp literatüründe tarif edilmiş, doğuştan anomali içeren çeşitli cinsel sorunların ne denli yaygın olduğunu göstermek için incelenmeye değerdir. Bu durumun bir istisna olmadığını ve tarih boyunca da var olduğunun biliniyor olmasında yarar vardır...

Aşağıdaki istatistiki bilgiler konuyla ilgili uluslararası bir tıp sitesinden alınmıştır

İntersex ne kadar yaygındır?

Bu soruyu tartışmasız bir şekilde cevaplamak için, öncelikle herkes interseks olarak neyin sayılacağına karar vermeli – aynı zamanda neyin kesinlikle erkek ya da tamamen kadın olarak sayılması gerektiğine karar vermelidir. Bunu yapmak zordur. Penis, interseks sayılmadan önce ne kadar küçük olmalıdır? Görünür bir dış cinsel belirsizlik yoksa, “cinsiyet kromozomu” anomalilerini interseks olarak sayıyor musunuz? (Alice Dreger, Hermafroditler ve Cinsiyetin Tıbbi Buluşu adlı kitabında bu soruyu daha derinlemesine araştırıyor. Dreger, Alice Domurat. 1998. Belirsiz Cinsiyet – ya da Belirsiz Tıp? Birlikte yaşama tedavisinde etik konular. Hastings Merkez Raporu, 28, 3: 24-35.)

İşte bildiklerimiz: Tıp merkezlerindeki uzmanlara, bir çocuğun ne kadar sıklıkla cinsel açıdan ustalık kazandığı konusunda cinsel anlamda uzmanlaşmaya çağıran bir cins olarak çağrıldığını sorarsanız, bu sayı 2000 doğumlarında 1500’den 1’e çıkar. Fakat onlardan çok daha fazla insan, bazıları yaşamda daha sonra ortaya çıkmayacak olan, daha hafif seks anatomisi formları ile doğar.

Aşağıda Brown Üniversitesi araştırmacısı Anne Fausto-Sterling tarafından yayınlanan bir makaleden elde edilen istatistiklerin bir özetini sunuyoruz. (Blackless, Melanie, Anthony Charuvastra, Amanda Derryck, Anne Fausto-Sterling, Karl Lauzanne ve Ellen Lee. 2000. Cinsel olarak ne kadar dimorfikiz? İnceleme ve sentez. Amerikan İnsan Biyolojisi Dergisi 12: 151-166.) Bu makalenin temeli, 1955’ten 1998’e kadar cinsiyet değişimlerinin sıklığı için sayısal tahminler üretmeyi amaçlayan tıbbi literatürün kapsamlı bir incelemesiydi. Konjenital adrenal hiperplazi gibi bu durumlardan bazılarının sıklığının, farklı popülasyonlar için farklılık gösterdiğine dikkat edin. Bu istatistikler yaklaşık değerlerdir.

- XX ve XY değil / 1,666 doğumdan biri
- Klinefelter (XXY) / 1.000 doğumdan biri
- Androgen duyarsızlığı sendromu / 13.000 doğumdan biri
- Kısmi androjen duyarsızlığı sendromu / 130.000 doğumdan biri

- *Klasik konjenital adrenal hiperplazi / 13.000 doğumdan biri*
- *Geç başlangıçlı adrenal hiperplazi / 66 kişiden biri*
- *Vajinal agenezisi / 6000 doğumdan biri*
- *Ovotestes / 83.000 doğumdan biri*
- *İdiyopatik (ayırt edilebilir tıbbi neden yok) / 110.000 doğumdan biri*
- *İyatrojenik (tıbbi tedavinin neden olduğu, örneğin hamile anneye uygulanan progestin) / Tahmin yok.*
- *5 alfa redüktaz eksikliği / Tahmin yok.*
- *Karışık gonadal disgenez. / Tahmin yok.*
- *Komple gonadal disgenezi. / 150.000 doğumda bir*
- *Hipospadias (perine veya penil şaft boyunca üretral açıklık) / 2000 doğumdan biri*
- *Hipospadias (korona ve glans penis ucu arasındaki üretral açıklık) / 770 doğumdan biri*
- *Vücutları standart erkek veya kadınlardan farklı olan toplam insan sayısı / 100 doğumdan biri*
- *Genital görünümü “normalleştirmek” için ameliyat olan toplam insan sayısı / 1000 doğumda bir veya iki[16]*

Yukarıdaki açıklamalara dikkat edildiğinde cinsellik ile ilgili anomalilikler hiç de az değildir. Hatta zaman zaman bazı bölgelerde bu anomaliliklerin yoğun olarak yaşanmışlığı, haberlere dahi yansımıştır. Tam da bu gerçeklik karşısında, söz konusu anomalilikleri doğuştan taşıyan insanların kendi seçimleri olmayan ama yaşıyor oldukları gerçekliğin, yaşam çizgisi içindeki ilahi düzenlemelerde bir karşılıklarının olmadığını ve bu insanların yaratıcımızın koyduğu fıkıh (hukuk) ve ahlak ilkeleri tarafından dışlandığını düşünmek nasıl bir anlayıştır?

1.1.2.4. “Unsa” Kavramının, yaradılış konusundaki yansıması;

Konuya dikkati çekmek için bu başlık altında son olarak şu ayeti de verelim;

Hucurat 49/13

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا ۚ إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ

Ey insanlar! Şüphe yok ki, biz sizi bir erkek ve bir dişiden yarattık ve birbirinizi tanımanız için sizi boylara ve kabilelere ayırdık. Allah katında en değerli olanınız, O’na karşı gelmekten en çok sakınanınızdır. Şüphesiz Allah hakkıyla bilendir, hakkıyla haberdar olandır. (DİB Meali)

(Not; Konuyla ilgili hemen tümü aynı manayı veren bu tür çeviri ve oluşturduğu mevcut anlayışa kesinlikle katılmadığımızı belirtmek gerekir. Bu katılmayışımızın gerekçeleri yazının ana konusudur.)

Bu ayet yaradılışın süreçleri ile ilgili önemli bir gösterge ayettir. “...Sizi bir erkek ve bir diğiden yarattık...” şeklinde çevrilen erkek ve dişi ibarelerinin her ikisinin de tür olarak ve oluşum olarak biliniyor olmasına rağmen NEKİRA olarak gelmesi dikkat çekicidir...

Adem’in durumu hakkında bizlere İsa (as) örnek olarak gösterilmektedir. İsa’nın annesi Meryem’in durumunu belirten ayet şöyledir.

Ali İmran 3/36

أُنْثَىٰ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا وَضَعْتَ وَلَيْسَ الذَّكَرُ كَالْأُنْثَىٰ وَإِنِّي سَمَّيْتُهَا مَرْيَمَ وَإِنِّي أُعِيذُهَا بِكَ فَلَمَّا وَضَعَتْهَا قَالَتْ رَبِّ إِنِّي وَضَعْتُهَا
وَذَرَيْتَهَا مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

Onu doğurunca, “Rabbim!” dedi, “Onu kızdoğurdum.” -Oysa Allah, onun ne doğurduğunu daha iyi bilir- “Erkek, kız gibi değildir. Ona Meryem adını verdim. Onu ve soyunu kovulmuş şeytandan senin korumana bırakıyorum.” (DİB Meali)

Ayette geçen ibare NİSA değil, kök harfleri (أ ن ث) e+n+s olan **UNSA** اُنْثَى şeklinde dir...

Bilindiği üzere İNSAN’ın bilinen ve tekrar eden oluşumu, erkek spermi tarafından diğide hazır bulunan yumurtanın döl lenmesiyledir. **Tüm unsurlarıyla tas tamam olarak doğmuş olan bir kız bebeğin yumurtalıklarında var olan ve ileride vücut yapısının gelişimiyle paralel aktif hale geçecek olan yumurtaların cinsiyeti meçhuldür (belli değildir). Ancak var olanlar içinde sırası gelip aktif hale geçen yumurta (unsa), uygun koşullar altında sperm (zeker) tarafından döllendikten sonra cinsiyet oluşumu süreci başlayabilecektir...**

Onun kelimelerine, dizilişine ve Kur’an gramerinde en ufak bir yanlışlığın, eksikliğin çelişki ya da boşluğun olamayacağını idrak etmiş dirayetli bir zihin, ancak Gerçeğin ta kendisi olan Kur’an’a iman etmiş olabilir...

Buraya kadar aktardığımız örnekler bu çerçevede detaylandırılıp, diğ er bağlantılı ayetler ile bütün olarak ortaya konuldukça inanılmaz genişlikte ufukların açılacağı aş ikârdır. Gelecek çalışmalarda bu açılımların hangi konuları nasıl vuzuha kavuşturacağına Allah izin verirse hep birlikte tanık olacağız...

1.2. İNSAN KELİMESİ

Kur’an’da sıkça geçen **İNS** ve **NAS** kavramlarının karşılığının her ikisinin de **insan** olduğu, **ins** şeklinde geldiğinde tekil**insan**, **nas** şeklinde geldiğinde ise toplulukyani çoğ ul olarak**insanlar** anlamı yerleşik kabuldür.

Diğer yanda; bir kelimenin kök farklılığının, anlam farkına da tekabül etmesi gerektiği de bir dil kuralıdır. Bu bilgiler ışığında, ele alınan her iki kavramın da aslında farklı köklere sahip olduğunu öncelikle belirtelim!..

- **الإنسان *El insan*ibaresi (أ ن س) (elif+nun+sin) kökünden gelen ve Kur'an'da 97 kullanımı olan bir kelimedir...**
- **الناس *Ennasibaresi* (ن و س) (nun+vav+sin) kökünden gelen ve Kur'an'da 241 kullanımı olan bir kelimedir...**

Yukarıda net olarak görülen farkın anlam olarak kavramların geçtiği ayetlere bir yansımalarının olmaması düşünülemez. Ancak maalesef mevcut anlayışımız; **İNSAN** kavramının *tekil*, **NAS** kavramının ise çoğul olduğu yönündedir. Bununla da yetinmeyip meal ve tefsir yapıcılar tarafından tarih boyunca, **BEŞER** kavramı da aynı torbaya koyularak tümüne İNSAN manası verilmiştir. Bu yaklaşım başlı başına bir problemdir.

1.2.1. BEŞER ve İNSAN AYNI ŞEY MİDİR?

بَشَرٌ Beşer ibaresi (ب ش ر) kökünden gelen ve Kur'an'da 123 kullanımı olan bir kelimedir...

İnsanın yaratılış, davranış ve ilişkileri üzerine en temel ve değişmez kuralların yaratıcımızın bize gönderdiği kitapta yer alması mutlaka gereklidir ve böyledir de... Ancak Müslümanların Allah'ın kelimelerinin en temel prensiplerine olan özensiz yaklaşımları ve çelişkilerle dolu çıkarımları, kitabın yaşamdaki tüm karşılıklarını sorgulanır ve yoruma açık hale getirmiştir.

Beşer ve İnsan kelimeleri; ibare, kök, içerik, zamanlama gibi birçok açıdan farkları olmasına rağmen müelliflerin kelimeleri aynı anlamda saymayı da geçip **beşer** kelimesinin geçtiği yerlerde ibareyi **insan** olarak meallere yansıtmaları akıl alır bir iş değildir.

Örneğin şu ayeti ele alalım;

Meryem 19/20

بَشَرَوْكُمُ أَكْ بَعْثًا قَالَتْ أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَلَمْ يَمْسَسْنِي

Meryem, “Bana hiçbir **insan** dokunmadığı ve iffetsiz bir kadın olmadığım hâlde, benim nasıl çocuğum olabilir?” dedi. (DİB Meali)

Ayette geçen **beşer** kelimesine Türkçe meallerin toplu olarak yer aldığı otuzdan fazla mealin sadece beş tanesinde **beşer** olarak çevrilmiştir. Ancak onların da bu farkı derinleştirmedikleri diğer ayetlerdeki meal ve tefsirlerinden anlaşılmaktadır. Hemen tüm müellifler **beşer** kelimesini; *insan, erkek, kimse* olarak anlamış ve böyle çevirmeyi tercih etmişlerdir.

Onları bu tercihe zorlayan şey hem Yahudilerin Yaradılış tezi hem de NEBİ ve RESUL kavramlarını tanımlayamamış ya da yanlış tanımlamış olmalarıdır.

Müellifler, Allah'ın kitabına editörlük yapmada maalesef sınır tanımamaktadırlar!

Yukarıdaki ayetten hemen altı ayet sonra **beşer** ve **insan** kelimeleri aynı ayette geçmektedir;

Meryem 19/26

إِنْسِيَا الْبَشَرِ أَحَدًا فَقُولِي إِنِّي نَذَرْتُ لِلرَّحْمَنِ صَوْمًا فَلَنْ أَكَلِمَ الْيَوْمَ فَكُلِّي وَاشْرَبِي وَقَرِّي عَيْنًا فَفِيمَا تَرَيْنَ مِنْ

“Ye, iç, gözün aydın olsun. İnsanlardan birini göreceksen, “Şüphesiz ben Rahmân’a susmayı adadım. Bugün hiçbir insan ile konuşmayacağım” de. (DİB Meali)

Bu surenin çevirisinde bahsi geçen meallerden sadece üçü tarafından **beşer** ve **insan** kelimeleri görülebilmıştır. Diğerleri الْبَشَرِ **beşer** kelimesine insan, إِنْسِيَا **insan** kelimesine ise ya yukarıdaki mealdeki gibi yine “**insan**” ya da “**biri, kimse**” şeklinde karşılık bulmuşlardır...

1.3. HİCR SURESİ 15/29 (SEVVEYTUHU KELİMESİ)

Türkçeye de “**seviye**” anlamında girmiş olan **sevveytuh** kelimesinin Kök harfleri (س و ي) s+v+y dir. Kur'an'da bu kökten türemiş 49'u fiil, 27'si isim, 5'i sıfat olarak 83 kullanım mevcuttur. Metre, tartı ve ölçekle yapılan, geçerli denklidir. “*Bu elbise, şu elbiseye denktir ya da bu dirhem şu dirheme denktir*”; demek için bu kelime kullanılır. Kimi zaman bu kelimeyle, keyfiyet/nitelik ifade edilir. “*Bu topluluk şu topluluğa denktir*” gibi. Ayrıca bu kelime, geldiği *denklik* anlamından dolayı adalet anlamında da kullanılır. *Musavaat/müsaviyani* eşitlik/eşit kelimesi de *istivak* kelimesi de aynı köktendir.

Konumuz olan Hicr 15/29 ayeti şu şekildedir; فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ [Ona şekil verdiğim ve ona ruhumdan üflediğim zaman, siz hemen onun için secdeye kapanın! (D. Vakfı Meali)]

Mazi fiil olarak gelen ancak cümle başındaki iza edatı ile geniş zamana dönüşen Tef'il Bâbındaki, tekil **sevvey-tu-hu** kelimesi; Fiil + Zamir + Zamir formunda bir ibaredir.

Bu kelime tüm meal ve tefsirlerde; *tamamladığım, şekil verdiğim, düzenlediğim, düzgünleştirdiğim, yaradılışını tamamladığım* vb şeklinde anlaşılmıştır.

Oysa bu kavram Arapça kullanımında bir şeyin bir şeye *eşitlenmesi* ya da *denkleştirilmesi* için kullanılan bir terimdir. **Dolayısıyla en az iki tane mefulü olmalıdır. Ayetteki ibarede kelimeye bitişik iki tane zamir mevcuttur.** Ancak meallerin tamamında, bu zamirlere karşılık gelen mef'uller kaybolmuştur.

Sevveytuhu ibaresindeki zamirler ortaya çıktığında; “**Eşitlenecek olan ya da birbirine denkleştirilecek olan iki şey nedir?**” sorusu gelecektir.

Allah (cc) üç ayet önce 15/26. Ayette İnsanı yarattığını belirtmektedir; وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ [Andolsun biz **insanı**, (pişmiş) kuru bir çamurdan, şekillenmiş kara balçıktan yarattık. (D. Vakfı Meali)]

15/27. Ayette Caan'ın daha önce yaratıldığı belirtilmektedir; وَالْجَاثِلِينَ مِنْ قَبْلُ مِنْ نَارِ السَّمُومِ [Cinleri de daha önce zehirli ateşten yaratmıştık. (D. Vakfı Meali)]

15/28. Ayette işler karışmakta ve kavramlar dönüştürülmeye başlanmaktadır. Ayet şöyledir; وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَكَةِ إِنِّي خَالِقٌ بَشَرًا مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ [Hani Rabbin meleklere demişti ki: «Ben kupkuru bir çamurdan, şekillenmiş kara balçıktan **bir insan** yaratacağım.» (D. Vakfı Meali)]

28. ayette Allah (cc) meleklere bir BEŞER yaratacağını söylemektedir. **Alıntı yapılan DVM ve diğer meallerin çoğunluğu, tefsirlerin ise tamamı; nekira olarak gelen BEŞER sözünü dayanaksız bir şekilde daha önce yaratılmış olduğu belirtilen, marife (bilinen) İNSAN'a tahvil etmektedirler!**

Bu çarpıtma; ayetler arası birçok bağlantının silinmesi ve Yahudi öğretisi olan mevcut “Yaradılış Teorisini” Kur’an görüşüymüş gibi dayatmanın ilk ve temel kaynağıdır. Meallerinde BEŞER / İNSAN farkına kelime olarak yer verenler ise buradaki açığı parantez içi açıklamalar ve Kehf 18/110 ayetine istisnasız aynı şekilde verilen meal ile gidermektedir...

Hicr 15/29 ayetindeki سَوَّيْتُهُsevveytuhukelimesini; “ona şekil verdiğim, onu düzelttğim, onu biçimlendirdiğim, onu tesfiye ettiğim, onu tamamladığım” şeklinde çevirmek mümkün değildir.

Burada bilinmeyen (nekira) **beşer** ile bilinen (marife) **insan** arasında bir **eşitleme, denk hale getirme** ya da o ikisini uyumlu hale getirme durumu söz konusudur. Fiil aynı zamanda tef’il bâbında geldiği için anlamın; *iyice eşitledi, tam anlamıyla denk hale getirdi* şeklinde olması gerekmektedir...

1.4. NİSA 4/1 “MİN NEFSİN VAHİDETİN”

Kur’an’ın, Kadın anlamına gelen Nisa suresinin birinci ayeti şöyledir;

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا

Ey insanlar! Sizi bir tek nefisten yaratan ve ondan da eşini yaratan; ikisinden birçok erkek ve kadın (meydana getirip) yayan Rabbinize karşı gelmekten sakının. Kendisi adına birbirinizden dilekte bulunduğunuz Allah’a karşı gelmekten ve akrabalık bağlarını koparmaktan sakının. Şüphesiz Allah, üzerinizde bir gözetleyicidir. (DİB Meali)

Bu ayette geçen (مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ) “**min nefsin vahidetin**” ibaresi tartışmalara konu olan bir ibaredir. İbarede (نَفْسٍ) “**Nefsin**” kelimesinin semai müennes kalıpta olmasından ötürü; “bu kelime ilk insanın kadın olduğuna delalet eder” iddiası hemen akla gelmektedir. Ancak kâhir ekseriyet bu yaklaşımı; “NEFS kelimesi Semai Müennes bir kelimedir. Bu sebeple kelimenin müennes kalıpta gelmesi, NEFS kelimesinin dişiye göstermesine delalet etmez” gerekçesiyle reddetmektedir...

Burada dikkat edilmesi gereken çok daha önemli ve belirleyici bir husus mevcuttur. Zira Arapça’da sayıların belirli ve değişmez kuralları söz konusudur.

Arapçada, sayıya aded, sayılana ma’dud denir.

B – Sayıların Müzekkerlik ve Müenneslik Durumları Aşağıdaki Şekilde Özetlenebilir:

- **1 ve 2 sayıları:**Ma’dûduna (sayılana) uyar ve sıfatı olur
- **3’den 9’a kadar olan sayılar:**Daima ma’dûdunun (müfredinin)aksi olur. Ma’dûd müzekkerse kapalı tâ alır, müennes ise almaz.
- **10 Sayısı:**İki şekilde gelir.

a – Müfred olduğunda; Ma’dûdun (müfredinin) aksi olur. Ma’dûd müzekkerse kapalı tâ alır, müennesse almaz.

b – Mürekkeb olduğunda: Müzekkerlik ve müenneslik bakımından ma’dûduna uyar.

- **11 ve 12 sayıları:**Müzekkerlik ve müenneslik bakımından ma’dûdlarına uyarlar.
- **Ukud Sayılar (20, 30, ..., 90):**Müzekkerlik ve müennes olma durumlarında değişiklik olmaz.
- **100, 1.000, 1.000.000 ve katlarında:**Müzekkerlik ve müennes olma durumlarında değişiklik olmaz.[17]

Görüleceği üzere Arapça’da sayılan ve sayı arasında karışık gibi görünse de müzekkerlik ve müenneslik açısından sıkı bir bağ mevcuttur. Buna göre ele aldığımız ibarede;

Sayılan (ma’dûd); نَفْسٍ nefsin (isim / müennes)

Sayı (aded); وَاحِدَةٍ vahidetin (sıfat / müennes)

Bu durumda sayının da müennesolması NEFSİN ibaresinin semai müennes olması dışında müennesolduğunun delilidir. Zira sayıda sayılarda müzekker sigada gelebilirdi. Bunun önünde bir engel yoktur. Ancak her şeyin en mükemmelini yapan Allah (cc) bu tamlamayı; sayı ve sayılan, Aded-Madud, Sayı-Temyiz şeklinde göndermemiş, müennes bir kelimeye, münennes bir sıfat (ayetteki Vahid kelimesi sayı değil sıfattır) atfederek sıfat tamlaması olarak belirtmiştir.

Netice olarak; “İnsanlar erkekten türedi, eşi de onun kaburga kemiğinden yapıldı, ilk insanlar için ensest ilişki mübahtı, Nuh (as)’dan sonra şimdiki akrabalık ilişkileri konuldu” şeklindeki Yahudi uydurması yaradılış tezinin Kur’an’da hiçbir karşılığı yoktur!.. Bu iddia Allah’a yapılmış hadsiz bir iftiradır...

1.5. HİCR 15/26 “MİN SALSALİ MİN HAMAIN MESNUN”

Hicr 15/26. Ayette Allah (cc) insanı مِنْ حَمًا مَسْنُونٍ “min salsali min hamain mesnun” dan yarattığını ifade etmektedir.

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمًا مَسْنُونٍ

*Andolsun biz **insanı**, (pişmiş) kuru bir çamurdan, şekillenmiş kara balçıktan yarattık. (D. Vakfı Meali)*

Tefsir tarihi boyunca “Şekillenmiş kara balçık” olarak anlamlandırılmış bu kelime grubu, yaradılış ile ilgili tezlerin önünde çekilmiş bir duvar gibidir. Bu üç kelime ile ilgili olarak çok geniş bir tahlil Bu üç kelime ile ilgili olarak çok geniş bir tahlil www.tuvavadisi.org sitesinde “ZÜLKARNEYN -11- (Kara Balçıklı Göze)”^[18] başlığı altında mevcuttur. Kavram, önemine binaen hemen tüm yönleriyle irdelenmiş ve bu alanda oluşmuş kısır yaklaşımların tümüne yepyeni bir kapı aralamıştır. Dolayısıyla bu yazıya uzun alıntılar yapılmayacaktır. Ayetin olması gerektiğine inandığımız mealı ve birkaç açıklama ile yetineceğiz. Yukarıdaki ayetin aşağıdaki gibi anlamlandırılması Kur’an bütünlüğü ve bağlantıları açısından çok daha tutarlıdır ve ilgili olduğu konunun önünü açmakta, anlaşılmasını kolaylaştırmaktadır.

Hicr 15/26

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمًا مَسْنُونٍ

Andolsun, insanı bir su kırıntısından, değişmeyen yasa ile belirlenmiş akrabalıklardan yarattık.

Bu ayette حَمًا kelimesi “**erkek tarafından oluşturulan akrabalık**” anlamındadır. Nitekim sözlük ve lügatların tamamında حَمًا “**hamain**” kelimesi; bir evlilikte erkek tarafından olan akrabalıkları, tıpkı Kehf 86. ayette geçen حَمِيَّة “**hamietin**” kelimesi ise bir evlilikte kadın tarafından olan akrabalıkları ifade etmek için kullanılan kelimeler olarak anlamlandırılmışlardır. Kelimenin sözlüklerde ve pratik kullanımdaki birinci anlamları bunlardır. Yukarıdaki şekilde verilen mealin kaynaklarının nasıl zorlama ile oluşturulduğunu anlamak için verilen linkteki yazıya müracaat edilmelidir.

Anlamaya çalıştığımız ayetin kelimeleri arasında en başta dikkat edilmesi gereken kelime en sonda gelen مَسْنُونٍ “mesnun” kelimesidir. Bu kelime müzekker bir “ismi mef’ul” yani yapılan bir işten etkilenen nesne konumundadır.^[19]

Anlamaya çalıştığımız مَسْنُونٍ “mesnun” kelimesi سنن (sin+nun+nun) kök harflerinden türemiş bir kelimedir. Çok bilinen “sünnet” kelimesi de bu kökten türemiştir. Ayette İsm-i

Mef'ul olarak geçtiği ve İsm-i Mef'uller de fiillerden yapıldığı için kelimenin fiil olarak manalarına bakmak durumundayız. Kur'an'da aynı kökten türemiş 21 kelime bulunmaktadır. Kelimenin bu köküdeki fiil manasına bakıldığında kök manaları; “*bilemek, keskinleştirmek, inceltmek, belirlemek, yasalaştırmak, kural koymak, bir şeyi sürekli yaparak adet haline getirmek, yöntem yapmak, usul belirlemek*” şeklindedir.^[20]

Kur'an'da مِنْ صَلَّالٍ مِنْ حَمًا مَسْنُونٍ “*min salsalin min hamain mesnun*” kelimeler grubu Hicr 15/26-28-33 olmak üzere üç ayette aynı şekilde geçmektedir. *Salsal* kelimesi ise Rahman 55/14 ayetinde bir isim tamlaması içinde gelmiştir. [خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ صَلَّالٍ كَالْفَخَّارِ Allah insanı, pişmiş çamura benzeyen bir balçıktan yarattı. (DVM)]

Rahman suresindeki مِنْ صَلَّالٍ كَالْفَخَّارِ (min salsalin kel fahhar / fahhar gibi salsal) ifadesine verilen meal diğer meallere de örneklik teşkil etmiş ve *fahharkelimesinin* ateşte pişmiş çamura yani testi, çömlek, seramik gibi şeylere isim olması; böbürlenmenin, övünmenin boş bir toprak testiye vurulduğunda çıkarılan sese benzetilmesinden dolayı olmuştur. Kelimenin aslına bakıldığında ne isim ne de fiil manaları arasında toprak, çamur, pişmek ya da buna benzer bir anlamı bulunmamaktadır.

Diğer yandan birçok ayette, yukarıda verilen üç ayette de; مِنْ صَلَّالٍ مِنْ حَمًا مَسْنُونٍ “*min salsalin min hamain mesnun*” ibaresinden farklı bir ibareyle (تُرَابٍ *turab*) insanın yaratıldığı materyal toprak olarak belirtilmektedir. (Ali İmran 3/59; Kehf 18/37; Hac 22/5; Rum 30/20; Fatır 35/11 Mü'min 40/67)

Bu ibarelerin dışında, anlamı çamur olarak karşılanan طِينٍ *tiin* kelimesi de insanın hammadresi olarak geçmektedir. (Enam 6/2; Araf 7/12; İsra 17/61; Mü'minun 23/12; Secde 32/7; Saffat 37/11; Sad 38/71-76)

Allah (cc) Hicr 15/26-29 da; yaradılış konusunu (önce) insanın yaratılması ve beşerin yaratılması şeklinde iki ayrı başlık olarak ayırmış olmasına rağmen bunları aynı saymak ve beşerin yaradılışının öncesini görmemek tuhaf bir akıl tutulmasıdır.

1.6. KEHF 18/110 (BEN DE SİZİN GİBİYİM)

Kehf 18/110[21]

قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ إِلَهٌ وَاحِدٌ فَمَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا

De ki “Ben de tıpkı sizin gibi insanım. Bana ilahınızın tek bir ilah olduğu vahyolunmaktadır.” (A. Bayındır Meali)

De ki: “Ben de ancak sizin gibi bir insanım. (Ne var ki) bana, ‘Sizin ilâh’ınız ancak bir tek ilâhtır” diye vahyolunuyor.” (DİB Meali)

De ki: Ben, yalnızca sizin gibi bir beşerim. (Şu var ki) bana, İlâh’ınızın, sadece bir İlâh olduğu vahyolunuyor. (DV Meali)

De ki, “Ben sizin gibi bir insandan başka bir şey değilim. Tanrınızın bir tek Tanrı olduğu bana vahyedildi.” (Edip Yüksel Meali)

De ki: “Ben de sizin gibi ancak bir beşerim. Ne var ki, bana ilâhınızın ancak bir ilâh olduğu vahyolunuyor.” (Elmalılı Meali)

De ki: “Elbet ben de sizin gibi ölümlü bir insanım: Bana ilâhınızın bir tek ilâh olduğu vahyolunuyor.” (Mustafa İslamoğlu Meali)

De ki: “Ben de sizin gibi bir insanım. Ancak, tanrınızın bir tek tanrı olduğu bana vahyediliyor.” (Yaşar Nuri Öztürk Meali)

Yukarıda alıntılananların dışındaki örnekler ve ayetin devamı, ayetin başlığına verilmiş dipnot linkinden görülebilir.

Bu ayetteki sorun, birkaçı hariç müelliflerin tamamı tarafından ayette geçen **بَشَرٌ** **beşer** kelimesinin **insan** olarak çevirilmesidir. Önceki maddelerde verilen bilgiler ile değerlendirildiğinde, ayet metnine yapılan bu aleni müdahalenin nasıl bir keyfilik olduğu ortadadır... Yaradılış konusundaki hâkim görüşün çıkmaza soktuğu müelliflerden birinin, **beşer** kelimesine “ölümlü bir insan” karşılığı vermesi ise hem kelimeyi tahrif hem de metinde olmayan bir sıfatı metne yamamaktan başka bir şey değildir.

Ayetteki **مِثْلُكُمْ** **mislukum** kelimesi ise “tıpkı sizin gibi” olarak çevrilmiştir. Halbuki Türkçemize de girmiş olan *mesel*, *emsal*, *misil* kelimeleri birebir eşitlikten ziyade bir benzerliği ortaya koymak için kullanılırlar.

Hicr 15/29 ayetinde geçen **سَوَاءٌ** **sevveytuhu** kelimesini; bilinmeyen (nekira) **beşer** ile bilinen (marife) **insan** arasında bir **eşitleme**, **denk hale getirme** ya da **o ikisini uyumlu hale getirmek** olduğunu belirtmiştik. (Yukarıda 1.3. sayılı konu) Bu eşitleme neticesinde beşer, insanın misli olmuştur ancak beşerin yaradılış gayesinin gereği olarak bir farkı olması gerekir ki bu fark da beşer olanın vahiy alabilme kabiliyetidir... Ayetin ikinci cümlesi bu farkı ortaya koymaktadır.

Bu açıklamalar çerçevesinde Kehf 18/110 ayetinin girişi şu şekilde olması hem ayetin kelimelerinin insicamı hem de yaradılış bahsi ile ilgili diğer ayetler arasındaki bağlantılar hem de beşer ve insan kelimeleri arasındaki farkı ortaya koyma açısından daha tutarlıdır.

“Ben sizin misliniz olan bir beşerim! (Tek farkımız) Bana ilahınızın tek bir ilah olduğu vahyolunuyor.”

1.7. NİMET (نِعْمَةٌ) KELİMESİ

Kur'an'da (ن ع م) n-a-m kök harflerinden türemiş olan 140 kullanım söz konusudur.

İyi hal/güzel hayat demektir. Nimet (نِعْمَةٌ) kelimesinin dilbilgisi açısından kuruluşu insanın oturuş, biniş gibi hal, tutum, tavır vb davranışlarını tanımlayan sıfatların formundadır.

(نَعْمَة) Bu form ise bir fiilin bir kere yapıldığını gösteren bir vuruş ve bir küfür gibi bir kalıptır. Nimet kavramı cins için kullanıldığından hem az hem de çok için geçerlidir...

(نَعِيم) ise bol miktardaki nimettir.

(نَعَم) İse, develere mahsus bir isimdir. Çoğulu (أَنْعَام) şeklindedir. Bu şekilde adlandırılmasının mantığı, devenin en büyük nimet olarak kabul edilmiş olmasındandır. Bununla beraber, bu sözcüğün deve, sığır ve koyun cinsi karışık olduğu da söylenebilir. Ama içinde deve yoksa onlara أَنْعَام denmez.

Bu sözcüğün أَنْعَمْتُهُ yani, yumuşattı, kolaylaştırdı kökünden gelmiş olması da doğrudur. [22]

Türkçemize de geçmiş olan nimet sözcüğü tekil bir ibaredir. Arapça kullanımda; tıpkı velî kelimesinin çoğulunun, velilerdeğil de evliya olduğu gibi, NİMET kelimesinin çoğulu da (أَنْعَام) EN'AM'dır.

İlgili ayetlerden birkaçı şu şekildedir.

Bakara 2/40

أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَوْفُوا بِعَهْدِي أَوْفِ بِعَهْدِكُمْ وَإِيَّايَ فَارْهَبُونِ نِعْمَتِيَ الَّتِي يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ أَذْكُرُوا

Ey İsrailoğulları! Size verdiğim nimeti hatırlayın. Bana verdiğiniz sözü yerine getirin ki ben de size verdiğim sözü yerine getireyim. Yalnız benden korkun. (DİB Meali)

- Bu ayette geçen; نِعْمَتِي isim + Zamir / أَنْعَمْتُ Fiil + Zamir (İf'al Babı)

Bakara 2/47

أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَنْتِي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ نِعْمَتِيَ الَّتِي يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ أَذْكُرُوا

- Ey İsrailoğulları! Size verdiğim nimetimi ve (bir zamanlar) sizi cümle âleme üstün kıldığımı hatırlayın. (DİB Meali)
- Bu ayette geçen; نِعْمَتِي isim + Zamir / أَنْعَمْتُ Fiil + Zamir (İf'al Babı)

Bakara 2/122

أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَنْتِي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ نِعْمَتِيَ الَّتِي يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ أَذْكُرُوا

Ey İsrailoğulları! Size verdiğim nimetimi ve (bir zamanlar) sizi cümle âleme üstün tuttuğumu hatırlayın. (DİB Meali)

- Bu ayette geçen; نِعْمَتِي isim + Zamir / أَنْعَمْتُ Fiil + Zamir (İf'al Babı)

Bakara 2/150

وَمَنْ حَيْثُ خَرَجْتَ قَوْلٍ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَيْكُمْ حُجَّةٌ إِلَّا نِعْمَتِي عَلَيْكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ فَلَا تَحْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِي وَلَا تَمَّ

Her nereden çıkarsan, yüzünü Mescid-i Haram semtine çevir. İnsanların zulmedenlerinden başkalarının size karşı gösterecekleri bir hüccet olmaması için, her nerede olursanız, yüzlerinizi oranın semtine çevirin, bu hususta onlardan korkmayın. Benden korkun da size olan nimetimi tamamlayayım. Böylece doğru yolu bulursunuz. (DİB Meali Eski)

- Bu ayette geçen; اِنْعَمْتِي İsim + Zamir /

Bakara 2/211

نِعْمَةٌ مِنَ اللَّهِ بِمَا جَاءَتْهُ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ سَلِّ بَنِي إِسْرَائِيلَ كَمْ آتَيْنَاهُمْ مِنْ آيَةٍ بَيِّنَةٍ وَمَنْ يُبَدِّلْ

İsrailoğullarına sor; biz onlara nice açık mucizeler verdik. Kendisine geldikten sonra kim Allah'ın nimetini değiştirirse, (bilsin ki) şüphesiz Allah, cezası pek çetin olandır. (DİB Meali)

- Bu ayette geçen; نِعْمَةٌ İsim

Örnekleri çoğaltmak mümkündür.^[23]

Burada temel soru şudur? Fatiha 1/6, Duha 93/11 ve daha birçok ayette geçen “O NİMET” nasıl anlaşılmalıdır?

Nimet konusu geniş bir açıklamayı gerektirmekte olup bu boyutlu açıklama yazının hedefini aşacaktır. Burada sadece; **O nimetin “Allah’ın insanların üzerinde hakkı olduğu, insanlığın merkezi”[24] ile ilgili olduğu çıkarımını belirtmekle yetinelim...**

2. SONUÇ

Mevcut mealler ile hâkim olan Kur’an ve Din anlayışlarını, sıradan insanlar oluşturmamıştır. Arapçası kuvvetli, ömrünü din konularına vermiş çeşitli tür ve sınıflamalara tabi tutulabilecek profesyonel din adamlarının, bu yazıya alınamayan daha sayısız karartma örneklerinin nelere mâl olduğu hakkında konuşmak bile abestir! Kur’an metnine bakmadan yapılan keyfi anlamlandırmaların hangi konuları kararttığı ve Müslim olmak için can atan onca insanın yollarının profesyonel din adamları tarafından kesildiğini göstermek için daha nasıl bir izah yöntemi gereklidir!..

Tüm dillerde “hazf” denilen bir gramer kuralı vardır. Bu konu hakkında bir doktora tezinde şöyle bir anlatım mevcuttur.

“Bir şeyi kenarından kırpma, koparmak, fazlalıkları alarak ona güzel bir şekil vermek ve süslemek; bir şeyden bir kısmını düşürmek, kesmek; bir şeyin kenarından vurma veya bir kenarına atmak...

Hazf kelimesi, sözlük anlamını çağrıştıracak şekilde temel İslâmî bilimlerinin dilbilim konuları ile iç içe olan alanlarda kavramsal bir anlam kazanmıştır. Zerkeşi (ö.794) ‘Ulûmu’l-Kur’ân konularını incelediği kitabında, hazfı kavramsal olarak; “Kelâmdan

(sözden) bir cüzün veya (bir söz grubundan bir veya birkaç) cümlelerin tamamının bir delile dayanarak düşürülmesi” şeklinde tanımlamaktadır.[25]

Burada ilginç olan Hazf konusunda ez Zerkeşi’nin “*Kelâmdan (sözden) bir cüzün veya (bir söz grubundan bir veya birkaç) cümlelerin tamamının bir delile dayanarak düşürülmesidir.*” şeklindeki tanımıdır. Bugün çok net olarak şu iddia rahatlıkla ileri sürülebilir. Kur’an’ı anlatmaya çalışanlar, ele aldıkları vahiy olan metinde karşılaştıkları marife isim ya da olayları, hikayeler ile hazf etmektedirler. **Bu intikalci ve intihalci akım; Kur’an’ın bahsettiği isim, sıfat, zamir ve olayları Kur’an’da arayıp Allah’ın açıklamasına erişmeye çalışmak yerine kolaycılığa başvurarak hazır hikayeleri, rivayetleri ve Kur’an dışı tarihsel olayları kaynakmış gibi görüp hazf ederek, Kur’an dışı her türlü kaynağı Kur’an’a mal etmektedirler.** Bu kaynaklar ez Zerkeşi’nin tanımına göre, *arka plandaki deliller* olarak değerlendirilmekte, ulema tarafından itiraz edilip yok sayılmadığı için de kalıcı bir müktesebata dönüşmektedir.

Günümüzde, üstelik Kur’an ancak Kur’an ile anlaşılmalıdır diyen profesyonel din insanları (ilahiyatçılar) eliyle, bu Kur’an dışı kaynaklar meşrulaştırılmaktadır... **Mealleri; baştan aşağı rivayet, esbabı nüzul, İsrailiyat ve eski ulemanın kaynağı gösterilmeyen görüşleriyle dolu olan müelliflerin Allah’a editörlük yapma işlevi, -bu bilgileri Allah’ın ayetlerine hazf edilerek- hız kesmeden sürmektedir...**

Hiç kimse her nedense şunu sorgulamamaktadır!..

Bilindiği üzere Mushaf’ın noktalanması, ilk defa hicri 65 yıllarında Abdülmelik ibn-i Mervân (v. 86/705) zamanında başlamıştır. Bu konunun mimarı ise Ebu’l-Esved ed-Düeli (v. 69/688) olup o dönemde İsrailiyat metodu ile Kur’an harekelenmiştir. Kur’an’ı harekeleme işleminin hep ihtiyaçtan olduğu ileri sürülmektedir. Oysa bugün bile; ne bir Arap gazetesi ne bir edebiyat ve tefsir eseri ne bir Arapça tabela ya da ilaç prospektüsü, harekeli yazıyla yazılı değildir. Demek ki hareke asli bir zorunluluk değildir. Kaldı ki ne Hz. Muhammed’in ne de sonraki sahabenin Kur’an metinlerini harekeli yazdırmadığı da ortadadır. **Okuyuş farkı olarak belirtilen ve hiç de az sayıda olmayan farklar, aslında Kur’an’ın farklı yorumlarıdır. Bu yüzden vahyin metnine hareke ilave etmek aslında ona bir tür meal vermektir.** Günümüz meal yapımcılarının verdikleri meallerin birbirine taban tabana zıt oluşunun sebebi, artık kült olmuş bu harekelere dokunulamadığı için olmalıdır!..

Bugün Kur’an’a yapışmak isteyenler; son Nebî’nin ayrılışının ardından, neredeyse 1400 yıldan buyana hep aynı deneyi yapan ve aynı hatalı sonuçları aldığı halde deneyini sorgulatmaksızın sürdüren ilahiyat laboratuvarının oluşturduğu müktesebatın karanlığına hapsolmuşlardır. Vahyin metni ve gramer kuralları ortada dururken bu kadar gariz çelişkileri ve soru işaretlerini, ürettikleri kendinden menkul istisna kuralları ile ayakta tutmaya çalışmaktadırlar.

Sonuç ortadadır!..

Müslümanların bugün yapıştıkları mevcut müktesebat, Kur'an'ı insanlara ve onların meydana getirdiği topluluklara yol gösterici niteliğe sahip olma niteliğinden çıkarmıştır. İnsanların; Allah'ın belirlediği Nebî ve Resul olmuş beşerlerin hemen ardından, kendi içlerinden çıkardıkları din adamlarını, Nebî ve Resuller ile ulaştırılmış olan Kur'an'ın önüne geçirmeleri, Adem'den itibaren tekrar ede gelen bir olgudur. Tıpkı İblis'in Ademe Kur'an'ı ilk olarak tefsir etmesi gibi, insanlar tarafından yol gösterici olarak konumlandırılan bu sınıf, -her ne kadar ret edilse de- Müslümanlar arasında da tıpkı Yahudi ve Hristiyanların Ahbar ve Ruhbanlarının gördüğü fonksiyonu icra etmektedir. İlginç olan ise bu kanaat önderlerinin; tarih boyunca üretilmiş din anlayışını, siyasi hâkim unsurların şekillendirdiği düşünce kulvarına amade kılmaları ve onunla hareket etmeleridir...

Hasan Mustafa ARSLAN

^[1]AVM = Alış Veriş Merkezi

^[2]Bkz. Kur'an; Bakara 2/42, “

^[3]Arapçada illetli harfler şunlardır: و، ي، Bu harflere Arapçada illetli harfler denmesinin nedeni, fiil çekimlerinde veya isimlerde meydana gelen harf değişimlerinde bu harflerin diğer harflerden farklı hareket etmesindendir.

^[4]Bakara / 49 / نِسَاءِsim + Zamir ; Bakara / 187 / نِسَائِكُمْsim + Zamir ; Bakara / 222 / نِسَاءِsim ; Bakara / 223 / نِسَائِكُمْsim + Zamir ; Bakara / 226 / نِسَائِهِمْsim + Zamir ; Bakara / 231 / نِسَاءِsim ; Bakara / 232 / نِسَاءِsim ; Bakara / 235 / نِسَاءِsim ; Bakara / 236 / نِسَاءِsim ; Âl-i İmrân / 14 / نِسَاءِsim ; Âl-i İmrân / 42 / نِسَاءِsim ; Âl-i İmrân / 61 / نِسَاءِsim + Bağlaç + İsim + Zamir ; Âl-i İmrân / 61 / نِسَاءِsim + Bağlaç + İsim + Zamir ; Nisâ / 1 / نِسَاءِsim + Bağlaç + İsim ; Nisâ / 3 / نِسَاءِsim ; Nisâ / 4 / نِسَاءِsim ; Nisâ / 7 / نِسَاءِsim + Bağlaç + Harf-i Cer + İsim ; Nisâ / 11 / نِسَاءِsim ; Nisâ / 15 / نِسَائِكُمْsim + Zamir ; Nisâ / 19 / نِسَاءِsim ; Nisâ / 22 / نِسَاءِsim ; Nisâ / 23 / نِسَائِكُمْsim + Zamir ; Nisâ / 23 / نِسَائِكُمْsim + Zamir ; Nisâ / 24 / نِسَاءِsim ; Nisâ / 32 / نِسَاءِsim + Bağlaç + Harf-i Cer + İsim ; Nisâ / 34 / نِسَاءِsim ; Nisâ / 43 / نِسَاءِsim ; Nisâ / 75 / نِسَاءِsim + Bağlaç + İsim ; Nisâ / 98 / نِسَاءِsim + Bağlaç + İsim ; Nisâ / 127 / نِسَاءِsim ; Nisâ / 127 / نِسَاءِsim ; Nisâ / 129 / نِسَاءِsim ; Nisâ / 176 / نِسَاءِsim + Bağlaç + İsim ; Mâide / 6 / نِسَاءِsim ; A'râf / 81 / نِسَاءِsim ; A'râf / 127 / نِسَاءِsim + Zamir ; A'râf / 141 / نِسَاءِsim + Zamir ; Yûsuf / 30 / نِسْوَةٍsim ; Yûsuf / 50 / نِسْوَةٍsim ; İbrahim / 6 / نِسَاءِsim + Zamir ; Nûr / 31 / نِسَائِهِمْsim + Zamir ; Nûr / 31 / نِسَاءِsim ; Nûr / 60 / نِسَاءِsim ; Neml / 55 / نِسَاءِsim ; Kasas / 4 / نِسَاءِsim + Zamir ; Ahzâb / 30 / نِسَاءِsim ; Ahzâb / 32 / نِسَاءِsim ; Ahzâb / 32 / نِسَاءِsim ; Ahzâb / 52 / نِسَاءِsim ; Ahzâb / 55 / نِسَائِهِمْsim + Zamir ; Ahzâb / 59 / نِسَاءِsim + Bağlaç + İsim ; Mü'min / 25 / نِسَاءِsim + Zamir ; Fetih / 25 / نِسَاءِsim + Bağlaç + İsim ; Hucurât / 11 / نِسَاءِsim ; Hucurât / 11 / نِسَاءِsim ; Mücâdele / 2 / نِسَائِهِمْsim + Zamir ; Mücâdele / 3 / نِسَائِهِمْsim + Zamir ; Talâk / 1 / نِسَاءِsim ; Talâk / 4 / نِسَائِكُمْsim + Zamir (**Kaynak www.kuranmeali.com**)

^[5]Müfredat Kur'an Kavramları Sözlüğü Rağıp El-İsfahani, Tercüme Prof. Dr. Abdulbaki Güneş & Yrd. Doç. Mehmet Yolcu; Çıra Yayınları 3. Baskı; (nsy) ve (nse) maddeleri; s. 1055

^[6]Bakara / 178 / وَالْأُنثَى Bağlaç + İsim ; Bakara / 178 / بِالْأُنثَى Harf-i Cer + İsim ; Âl-i İmrân / 36 / الْأُنثَى İsim ; Âl-i İmrân / 36 / كَالْأُنثَى Harf-i Cer + İsim ; Âl-i İmrân / 195 / الْأُنثَى İsim ; Nisâ / 11 / الْأُنثَى İsim ; Nisâ / 117 / إِنَّ الْأُنثَى İsim ; Nisâ / 124 / الْأُنثَى İsim ; Nisâ / 176 / الْأُنثَى İsim ; En'âm / 143 / الْأُنثَى İsim ; En'âm / 143 / الْأُنثَى İsim ; En'âm / 144 / الْأُنثَى İsim ; En'âm / 144 / الْأُنثَى İsim ; Ra'd / 8 / الْأُنثَى İsim ; Nahl / 58 / بِالْأُنثَى Harf-i Cer + İsim ; Nahl / 97 / الْأُنثَى İsim ; İsrâ / 40 / إِنَّ الْأُنثَى İsim ; Fâtır / 11 / الْأُنثَى İsim ; Sâffât / 150 / إِنَّ الْأُنثَى İsim ; Mü'min / 40 / الْأُنثَى İsim ; Fussilet / 47 / الْأُنثَى İsim ; Şûrâ / 49 / إِنَّ الْأُنثَى İsim ; Şûrâ / 50 / وَالْأُنثَى Bağlaç + İsim ; Zuhur / 19 / إِنَّ الْأُنثَى İsim ; Hucurât / 13 / وَالْأُنثَى Bağlaç + İsim ; Necm / 21 / الْأُنثَى İsim ; Necm / 27 / الْأُنثَى İsim ; Necm / 45 / وَالْأُنثَى Bağlaç + İsim ; Kıyâme / 39 / وَالْأُنثَى Bağlaç + İsim ; Leyl / 3 / وَالْأُنثَى Bağlaç + İsim (Kaynak www.kuranmeali.com)

^[7]Age. Müfredat; E-n-s maddesi; s. 102

^[8]Bkz. Arapça Türkçe Yeni Sözlük Yrd. Doc. Dr. İlyas Karslı; Ensar Yayınları İst. 2013; s. 116-117

^[9]Bkz. Kur'an; Nisa 4/14

^[10]Osmanlı Tıbbında Kastrasyonlar/A.Altınbaş; Türk Üroloji Dergisi, Cilt:9, Sayı:3, 1983 s.185

^[11]Türk Üroloji Dergisi, Cilt:9, Sayı:3, 1983 s.185

^[12]Sahihi Buhari Muhtasarı Tecrid-i Sarih tercemesi Cilt: II, Ank. 1975, s.92

^[13]Sahihi Buhari Muhtasarı Tecrid-i Sarih tercemesi Cilt: II, Ank. 1975, s.256

^[14]Ahmet N. Özdağ, ORTAÇAĞ EKONOMİK EKOSİSTEMİNDE YEMEN'İN KONUMLANDIRILMASI: Tarih Okulu Dergisi (TOD), Mart 2018, Yıl 11, Sayı XXXIII, ss. 189-225.; DOI No: <http://dx.doi.org/10.14225/Joh1194>; s214

^[15]Tıp literatüründe geçerli HERMAFRODİT kavramının, mitolojik HERMES ve AFRODİT kelimelerinin karması olması dikkat çekicidir.

^[16]Not; Alıntı otomatik çeviri ile yapıldığı için cümle düşüklükleri olabilir. Orjinali için Bkz.; <http://www.isna.org/faq/frequency>

^[17]Arapça Dilbilgisi NAHİV, Yrd. Doc. Dr. Mustafa Meral Çörtü; M.Ü. İlahiyat Fakültesi Vakfı Yayınları No:153, 21.Baskı; s.234

^[18]<http://www.tuvavadisi.org/zulkarneyn-11-kara-balcikli-goze/>

^[19]Sülasi mücerred (üç harfli) ve rubai mücerred veya mezid (dört harfli) fiillerden türetilen ismi mef'uller cümle içinde çoğunlukla sıfat, bazen de isim olarak geçerler.

Cümle içinde anlam olarak türetildiği fiilin kök manasının meçhul fiili gibidirler. İsmi mef'uller sadece kök manası müetaaddi (geçişli) olan fiillerden yapılırlar. Kök manası lazım (geçişsiz) olan fiillerden ve isimlerden veya isimleşmiş kelimelerden ismi mef'ul türetilemez.

[20]Yrd. Doç. Dr. İlysa Karslı, Yeni Sözlük SNN md.s.1296

[21]Kaynak

: <http://www.kuranmeali.com/AyetKarsilastirma.php?sure=18&ayet=110>Not: Bu linkde yer aldığı halde alıntılanmamış diğer meallere de bakılabilir.

[22]Bkz. Müfredat Kur'an Kavramları Sözlüğü Ragıp El İsfahani; (n a m) md.

[23]Merak edenler şu linkden

(<http://www.kuranmeali.com/Kokler.php?kok=ا20%ع20%ن&sayfa=1>) ulaşarak n+a+m kökünden gelen tüm kullanımları görebilir ve ardından 30 ayrı mealde bu kelimelere nasıl anlamlar verildiğine bakabilirler.

[24]Bkz. Kur'an; Ali İmran 3/96/97

[25]KUR'ÂN'DA HAZF; Doktora Tezi Kutbettin Ekinci, T.C. ANKARA Üni. S. B. Enst. Temel İslam Bilimleri (Tefsir) Anabilim Dalı; s. 8

Önemli Not;

Tüm yazı ve videolarımızda bu çalışmalara başladığımız ilk dönemlerden itibaren ifade ettiğimiz şu gerçeğin bilinmesini önemle rica ederiz. ***“Ulaşılan bulguların delilleri mümkün olduğu kadar belirtilmesine rağmen, yazı ve videolarımızda ifade edilenlerin tamamı, sadece Kur'an'dan anladıklarımız olup, asla bizzat Kur'an'ın kendisi değildir. Tek amacı; Allah'tan başka hiçkimsenin maddi-manevi tasallutu altına girmeden ve hiç kimseyi de maddi-manevi bir tasallut altına sokmadan Kur'an'ı anlama çabası olan bu çalışmalar, gelişmeye ve geliştirilmeye muhtaç olup, Kur'an üzerinden ulaşılan bulguların tamamı kaynak belirtilmeden herkesin istifadesine açıktır.”***